REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1568/2024-35.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Ivanu Matančeviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Patrika Merkaša iz Zagreba, Omiška ulica 1, OIB: 73949351277, kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krešimir Škarica i partneri iz Zagreba, protiv tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group osiguranje d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Kožul i Petrinović iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 14. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Wiener osiguranje Vienna Insurance Group osiguranje d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, da tužitelju Patriku Merkašu iz Zagreba, Omiška ulica 1, OIB: 73949351277, isplati iznos od 3.490,00 EUR sa zateznim kamatama od 20. svibnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Wiener osiguranje Vienna Insurance Group osiguranje d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, da tužitelju Patriku Merkašu iz Zagreba, Omiška ulica 1, OIB: 73949351277, isplati zatezne kamate na već isplaćeni iznos od 5.700,00 EUR za razdoblje od 20. svibnja 2024. do 15. srpnja 2025. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Wiener osiguranje Vienna Insurance Group osiguranje d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, da tužitelju Patriku Merkašu iz Zagreba, Omiška ulica 1, OIB: 73949351277, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 3.032,45 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana objave prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelji traži isplatu daljnjeg iznosa od 8.210,00 EUR sa zateznim kamatama od 20. svibnja 2024. do isplate te u dijelu u kojem traži naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 19. travnja 2023. u Zagrebu u Ujevićevoj ulici kod kbr. 17. stradao prometnoj nezgodi za koju je odgovoran vozač vozila registarske oznake ŠI-777-ZZ koje je bilo osigurano kod tuženika. Dalje navodi da je u nezgodi zadobio teške tjelesne ozljede i da se dana 20. svibnja 2024. obratio tuženiku sa zahtjevom za mirnim rješenjem spora, ali tuženik tom zahtjevu nije udovoljio. Tužitelj je tužbom tražio naknadu neimovinske štete u iznosu od 16.000,00 EUR te 1.400,00 EUR za tuđu pomoć i njegu, sve s kamatama od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.
2. Tuženik je u odgovoru na tužbu učinio nespornim da je vozilo registarske oznake ŠI-777-ZZ bilo osigurano kod njega, ali je osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Istaknuo je prigovor doprinosa tužitelja jer nije nosio zaštitnu opremu. Osporio je zatraženi tijek zateznih kamata na naknadu za tuđu pomoć i njegu, kao i dospjelost tražbine jer liječenje tužitelja nije završeno. Podneskom od 18. lipnja 2025. učinio je nespornom dinamiku nezgode i odgovornost svog osiguranika, a visinu je osporio iznad iznosa od 5.700,00 EUR. Nesporni iznos naknade isplatio je tužitelju 15. srpnja 2025.
3. Zbog uplate nespornog iznosa naknade, tužitelj je podneskom od 8. rujna 2025. smanjio svoj zahtjev na 11.000,00 EUR s osnova neimovinske štete i 700,00 EUR za tuđu pomoć i njegu. Tužitelj traži i zatezne kamate na isplaćeni iznos naknade (5.700,00 EUR) od 20. svibnja 2024. do 15. srpnja 2025. Tuženik se tom smanjenju nije protivio niti je osporio tužiteljev obračun prema kojem je tom uplatom nadoknađena neimovinska šteta u visini od 5.000,00 EUR te tuđa pomoć i njega u visini od 700,00 EUR.
4. Podneskom od 4. ožujka 2026. tužitelj je ponovno uredio svoj zahtjev tako da na ime neimovinske štete traži ukupno 7.630,48 EUR, odnosno nakon odbitka uplate 2.630,48 EUR, dok na ime naknade za tuđu pomoć i njegu traži ukupno 1.530,00 EUR, odnosno umanjeno za isplaćeni iznos 830,00 EUR, zajedno sa kamatama od 31. prosinca 2024. do isplate. Tuženik se izričito usprotivio smanjenju zahtjeva, odnosno djelomičnom povlačenju tužbe.
5. Prema pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021. broj Su-IV-16/2021-8, smanjenje tužbenog zahtjeva djelomično je povlačenje tužbe (čl. 193. Zakona o parničnom postupku) za koje je, kad je do njega došlo nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, uvijek potreban pristanak tuženika. Budući da se tuženik prethodno upustio u raspravljanje i da je izrijekom uskratio pristanak na djelomično povlačenje tužbe iz podneska od 4. ožujka 2026., navedeno smanjenje nije dopušteno pa je stoga sud odlučio o tužbenom zahtjevu postavljenom u podnesku od 8. rujna 2025.
6. Podneskom od 4. ožujka 2026. tužitelj je povisio zahtjev za naknadu štete za tuđu pomoć i njegu za dodatnih 130,00 EUR. Riječ je o preinaci tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka, kojoj se tuženik protivio. Sud je ocijenio da ovakva preinaka nije svrsishodna za konačno rješenje spora jer utvrđena visina naknade (1.390,00 EUR) ne doseže prvotno postavljeni zahtjev od 1.400,00 EUR pa stoga ova preinaka nije dopuštena.

7. Tijekom postupka izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku mr.sci.dr. Jošku Filipušiću, specijalistu kirurgu te je izvršen uvid u dostavljene isprave (odštetni zahtjev, medicinska dokumentacija, zdravstveni karton i ostalo). Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje ZPP) sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev od 8. rujna 2025. djelomično osnovan.

8. Predmet spora je naknada štete koju je tužitelj pretrpio zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 19. travnja 2023. u Zagrebu, a u kojoj je tužitelj stradao kao vozač mopeda registarske oznake ZG-6694-DP. Nije sporan nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija stranaka te odgovornost tuženika za štetu. Isto tako, nije sporno da su tužitelju potrebnu pomoć i njegu pružali ukućani, da se tužitelj prije podnošenja tužbe obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom i da mu je tuženik 15. srpnja 2025. isplatio nesporni iznos naknade od 5.700,00 EUR.

9. Među strankama je sporan opseg štete, odnosno je li tužitelj u štetnom događaju pretrpio štetu koja bi opravdavala isplatu novčane naknade preko do sada isplaćenog iznosa. Također, sporno je postoji li doprinos tužitelja nastanku štete i od kada teku zatezne kamate na naknadu za tuđu pomoć i njegu.

10. Osnova odgovornosti tuženika nije sporna, a istaknuti prigovor doprinosa tužitelja nije konkretiziran niti dokazan. Tuženik nije naveo koju opremu tužitelj nije nosio, niti je predložio odgovarajući dokaz da bi takva oprema spriječila ili umanjila zadobivene ozljede. Teret dokaza bio je upravo na tuženiku, pa je stoga navedeni prigovor ocijenjen neosnovanim.

11. Neosnovan je i prigovor da tražbina tužitelja nije dospjela jer liječenje nije bilo završeno u trenutku podnošenja tužbe. Prema čl. 326. ZPP sud može naložiti činidbu koja je dospjela do zaključenja glavne rasprave. Prema nalazu i mišljenju vještaka liječenje tužitelja trajalo je do siječnja 2025., dakle, tražbina je dospjela više od godinu i pol prije zaključenja glavne rasprave. Rješenje Županijskog suda u Sisku Gž-948/2021, na koje se tuženik poziva, potvrđuje upravo to da trajanje liječenja ne priječi podnošenje.

12. Iz nalaza stalnog sudskog vještaka mr.sci.dr. Joška Filipušića proizlazi da je tužitelj (rođen 2003.) zadobio prijelom lijeve palčane kosti na tipičnom mjestu te oguljotine kože obje šake i desnog koljena. Vještak je opisao tijek liječenja (prijelom je liječen konzervativno, uz imobilizaciju od četiri tjedna i fizikalnu terapiju, zbog nestabilnosti lijevog ručnog zgloba utvrđene kliničkim pregledom 22. siječnja 2024. i MR obradom (puknuće sveza), tužitelj je od 21. do 23. svibnja 2024. operiran i imobiliziran dva mjeseca, žice su odstranjene 5. srpnja 2024., a od 4. do 6. studenoga 2024. ponovno je operiran radi rekonstrukcije sveza), a liječenje je trajalo do siječnja 2025. Pregledom tužitelja dana 20. listopada 2025. vještak je utvrdio smanjenu pokretljivost lijevog ručnog zgloba, oslabljen stisak lijeve šake, pasivnu hipermobilnost lakatne kosti i ožiljke duljine oko 7 cm i 2 cm.

13. Prema mišljenju vještaka tužitelj je trpio jake bolove u trajanju od sedam dana, srednje jake 14 dana i slabe kumulativne bolove kroz tri mjeseca, uz povremene bolove koje osjeća i danas, pretrpio je primarni kratkotrajni strah jačeg intenziteta, sekundarni strah jakog intenziteta bio je prisutan šest dana, srednjeg intenziteta sedam dana i slabijeg osam dana te kasni strah slabijeg intenziteta 45 dana. Prema ocjeni vještaka zbog zadobivenih ozljeda došlo je do trajnog smanjenja životne aktivnosti iznosi od 10% te je zaostala naruženost manjeg stupnja, uočljiva trećima kad tužitelj nosi kratke rukave.

14. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju navodeći kako vještak nije uzeo u obzir pad od rujna 2024. U pisanoj dopuni nalaza vještak je naveo da u preslici kartona od 2011. do 2026. nema podataka koji bi mogli utjecati na njegov nalaz i mišljenje. Vještak se na glavnoj raspravi očitovao na primjedbe tuženika te je vezano za nalaz od 16. rujna 2024. iskazao da u istom stoji da je tužitelj ponovno pao i ozlijedio ručni zglob, kao i da postoji dorzalna nestabilnost ručnog zgloba, a li da tom prigodom nije učinjena nikakva ciljana klinička obrada u svrhu moguće dijagnostike ili dokazivanja nekakvih novih oštećenja ručnog zgloba koja do tada nisu bila poznata. S obzirom na to da se navedena dijagnoza spominje u medicinskoj dokumentaciji i prije ovog pada, vještak istu ne dovodi u vezu sa padom koji se spominje u nalazu od 16. rujna 2024. Smatra da trauma koja se spominje u tom nalazu nije ni na koji način dovela do pogoršanja zdravstvenog stanja tužitelja, niti je imala utjecaja na završnu procjenu smanjenja životne aktivnosti. Vještak zaključuje da se radilo o minornoj ozljedi koja nije imala nikakvog utjecaja na daljnji tijek liječenja.

15. Vezano za ocjenu straha i jakih bolova, vještak je pojasnio da je uzeo u obzir vrstu i težinu zadobivenih ozljeda, kao i način i duljinu trajanja liječenja. Napomenuo je da je tužitelj tijekom liječenja bio podvrgnut operativnim zahvatima u tri navrata, tako da svoju procjenu trajanja i intenziteta bolova, kao i straha, smatra realnom i primjerenom. U odnosu na mišljenje vještaka medicine rada na koje se tuženik u svom prigovoru poziva, vještak je iskazao da je precizno obrazložio zbog čega ozljeda od 16. rujna 2024. nema utjecaja na završnu procjenu smanjenja životne aktivnosti. Još jednom je istaknuo da je oštećenje ligamenata u ručnom zglobu, odnosno šaci, bilo poznato od ranije i da je svoj nalaz i mišljenje dao na temelju raspoloživih činjenica iz medicinske dokumentacije, a ne na temelju subjektivnih zaključaka drugih vještaka pa je stoga u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja.

16. Sud je prihvatio mišljenje sudskog vještaka kao stručno i objektivno jer isto proizlazi iz nalaza koji je izrađen na temelju medicinske dokumentacije i kliničkog pregleda tužitelja. Tuženikovim prigovorima nije dovedena u sumnju pravilnost provedenog vještačenja jer se vještak argumentirano očitovao na iznesene primjedbe te je time otklonio sve iznesene primjedbe. S obzirom na pisano i usmeno očitovanje vještaka, sud je ocijenio da nalaz magnetske rezonance od 12. rujna 2024. koji opisuje zaostalu dorzalnu nestabilnost distalnog radioulnarnog zgloba ne dovodi u pitanje mišljenje vještaka jer je riječ o zaostaloj nestabilnosti istog ligamenta koji je zbog posljedica predmetne nezgode bio liječen prije rujna 2024. Iz nalaza vještaka jasno proizlazi da je nakon provedene fizikalne terapije u siječnju 2024. kliničkim pregledom utvrđena nestabilnost u lijevom ručnom zglobu, da je MR obrada pokazala puknuće sveza u predjelu ručnog zgloba i da je tužitelj operativno bolnički liječen u svibnju 2024. te je ozljeda sveza zbrinuta operativno. S obzirom na sve navedeno može se zaključiti da je drugim operativnim liječenjem u studenom 2024. učinjena ponovna rekonstrukcija istog ligamenta, odnosno da se ne radi o liječenju nove, samostalne ozljede.

17. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka te njegovog naknadnog pisanog i usmenog očitovanja utvrđeno je da je pad iz rujna 2024. djelovao na zglob koji je bio oslabljen ozljedom iz predmetne nezgode koja je tada još uvijek bila u liječenju pa stoga kasniji pad ne prekida uzročnu vezu sa štetnim događajem. Tuženik nije dokazao da bi pad iz rujna 2024. bio samostalan i dostatan uzrok druge operacije, a vještak je nakon izvršenog uvida u zdravstveni karton tužitelja za razdoblje od 2011. do 2026. otklonio prigovor da bi kasniji pad utjecao na zaključke iznesene u pisanom nalazu i mišljenju. Prigovor da je tužitelj 23. svibnja 2024. otpušten na vlastiti zahtjev i da je oštetio imobilizaciju sud ne smatra odlučnim jer iz nalaza Damira Vodopivca, dr. med. iz predmeta Pn-1852/2025 proizlazi da je imobilizacija zamijenjena već sljedeći dan (24. svibnja 2024.). U dostavljenoj dokumentaciji nema podatka o bilo kakvoj

komplikaciji koja bi iz toga proizašla, a tuženik nije dokazao da je takvo ponašanje utjecalo na opseg štete.

18. Sud je ocijenio da nalaz od 17. veljače 2025. nije u proturječju s nalazom i mišljenjem vještaka Filipušića jer je u istom opisana stabilnost zgloba nakon rekonstrukcije te uredna rotacija podlaktice, dok je vještak prilikom kliničkog pregleda tužitelja (osam mjeseci kasnije) mjerio druge funkcije zgloba i njegovo utvrđenje trajnih posljedica temelji se upravo na tom kasnijem kliničkom pregledu. Vještak je usmeno obrazložio svoju procjenu bolova i straha, a činjenica da u medicinskoj dokumentaciji nema podataka o posebnim lijekovima ne čini procjenu prekomjernom. Nalaz dr. Vodopivca (specijalist medicine rada) izrađen je za potrebe drugog postupka i to na okolnost radne sposobnosti i izgubljene zarade, pa je stoga taj nalaz sud cijenio kao ispravu. Pritom treba istaknuti da ni prema tom nalazu uzročna veza između nezgode i liječenja nije isključena, već je samo vremenski ograničena za potrebe ocjene radne nesposobnosti. Taj nalaz ne dovodi u sumnju nalaz vještaka u ovom predmetu, koji je stručan, potpun i jasan, temelji se na cjelokupnoj dokumentaciji i kliničkom pregledu tužitelja te je u dva navrata dodatno obrazložen. S obzirom na sve navedeno, sud je odbio prijedlog tuženika da se provede novo vještačenje po drugom vještaku.

19. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom čl. 1046. ZOO šteta je definirana kao umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

20. Na temelju izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelju u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime mu je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 1046. u vezi sa čl. 19. st. 2. ZOO, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade (čl. 1100. st. 1. ZOO).

21. Imajući u vidu utvrđeni intenzitet i trajanje fizičkih bolova, pretrpljeni strah i duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti, sud je ocijenio da tužitelj temeljem čl. 1100. ZOO ima pravo na pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u ukupnom iznosu od 7.800,00 EUR. Sud je prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade uzeo u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, kao što je životna dob tužitelja (rođen 2003.), broj operativnih zahvata kojima je bio podvrgnut, hospitalizacije, dugotrajnu imobilizaciju te trajanje liječenja i fizikalne terapije. Također, sud je imao u vidu i to da su se nakon donošenja izmjena Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete (pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020.) uslijed inflacije značajno povećali životni troškovi čime su nominalni novčani iznosi iz Orijentacijskih kriterija izgubili vrijednost koju su imali u vrijeme kada su isti doneseni. Prema službenim podacima Državnog zavoda za statistiku stopa inflacije za razdoblje od lipnja 2020. do kolovoza 2026. iznosi 36,8%. Budući da mu je tuženik već nadoknadio štetu u visini od 5.000,00 EUR, dužan mu je isplatiti još 2.800,00 EUR.

22. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć u ukupnom trajanju od 278 sati. Prema slobodnoj ocjeni suda (čl. 223. ZPP) cijena jednog radnog sata nekvalificiranog radnika u trenutku donošenja ove odluke iznosi približno 5,00 EUR pa stoga tužitelj ima pravo na naknadu u iznosu od 1.390,00 EUR. Budući da mu je tuženik već nadoknadio štetu u visini od 700,00 EUR, dužan mu je isplatiti preostalih 690,00 EUR.

23. Sukladno odredbi čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23) zatezne kamate na

dosuđeni iznos naknade štete teku od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (20. svibnja 2024.) pa do isplate. Navedeni zakon kao lex specialis primjenjuje se i u odnosu na naknadu za tuđu pomoć i njegu. Takav stav zauzeo je i VSRH u brojnim odlukama, npr. Rev-2791/2017-2 od 25. svibnja 2021., Rev-934/14-2 od 5. travnja 2017. i Rev-550/14-2 od 18. studenog 2015. Tuženik je dužan tužitelju platiti i zatezne kamate na već isplaćeni iznos naknade (5.700,00 EUR) i to od 20. svibnja 2024. do 15. srpnja 2025. Stopa zatezne kamate propisana je odredbom čl. 29. st. 2. ZOO.

24. Odluka o naknadi parničnih troškova stranaka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP i čl. 158. st. 1. ZPP. Trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku odmjeren je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23). Tužitelju je priznat trošak odštetnog zahtjeva (Tbr. 36), trošak sastava tužbe (Tbr. 7/1), trošak sastava podnesaka od 8. listopada 2024., 9. studenog 2024. i 8. rujna 2025. (Tbr. 8/1) te trošak zastupanja na ročištima dana 16. siječnja 2025. i 14. listopada 2026. (Tbr. 9/1) i to u iznosu od 500,00 EUR za svaku od navedenih radnji, što uvećano za porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46) po stopi od 25% iznosi ukupno 4.375,00 EUR. Ostali podnesci nisu bili potrebni u smislu čl. 155. ZPP-a. Trošak podneska od 4. ožujka 2026. nije priznat zbog toga što se tuženik usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe pa stoga sud u konačnici nije niti uzeo u obzir navode iz tog podneska, odnosno tužbeni zahtjev kojim je isti uređen.

25. Vrijednost predmeta spora iznosi 17.400,00 EUR. Tužitelj je u ovom postupku dokazao da mu je nastala šteta za koju je odgovoran tuženik i da mu ta šteta nije u cijelosti nadoknađena isplatom iznosa od 5.700,00 EUR pa je stoga u cijelosti uspio s osnovnom tužbenog zahtjeva, dok je u odnosu na visinu uspio s približno 52% postavljenog zahtjeva. Sud je pritom uzeo u obzir i iznos koji je tuženik isplatio tužitelju tijekom ovog postupka pa je stoga sukladno čl. 158. st. 1. ZPP iznos od 5.700,00 EUR uračunat u uspjeh tužitelja. Parnicu je prouzročio sam tuženik koji na odštetni zahtjev od 20. svibnja 2024. u roku od 60 dana nije ni odgovorio ni isplatio nesporni dio naknade (čl. 12. ZOOP).

26. Dakle, kada se uzme u obzir i osnova (100%) i visina zahtjeva (52%) ukupni uspjeh tužitelja u ovom postupku iznosi približno 76%, a kada se taj postotak umanji za uspjeh tuženika od 24%, tužitelj je u konačnici uspio u omjeru od 52%. S obzirom na navedeno, tuženik mu je dužan nadoknaditi troškove zastupanja u navedenom omjeru (2.275,00 EUR). Tužitelju je priznat trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 EUR te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 220,45 EUR i sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u iznosu od 237,00 EUR.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sudac
Ivan Matančević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje nadležni županijski sud. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, a za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Dostaviti:
1. Tužitelju po punomoćnicima
2. Tuženiku po punomoćnicima

IVAN MATANČEVIĆ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T15:32:51 (UTC:2026-10-29T14:32:51Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 7da2456c-64bb-4496-b1a4-b0a2d4d617ad

Općinski građanski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088f-65cd1**

Kontrolni broj: **06d40-096fd-8df7b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.